

SUBIECTUL al III-lea**(30 puncte)****Relația Tipătescu-Zoe***O scrisoare pierdută*

de I.L. Caragiale

Zoe și Tipătescu sunt cele mai distinse personaje din teatrul comic al lui I.L. Caragiale, protagoniștii nefiind ridiculizați prin erori de limbaj sau prin situații comice. Cu toate acestea, ei au defecte și slăbiciuni și întruchipează tipuri umane: junele prim și femeia adulterină. Cei doi ilustrează cuplul de îndrăgostiți din comedia clasică și alcătuiesc, alături de vârstnicul soț al lui Zoe, Zaharia Trahanache, un triunghi conjugal.

Ștefan Tipătescu este prefectul județului și consideră că și-a ratat șansa carierei în Capitală, rămânând în orașul de munte la insistențele lui Zoe și ale lui Trahanache. El este prietenul cel mai apropiat al lui Zaharia, pe care nu se sfiește, totuși, să-l trădeze cu Zoe.

Personajul se arată infatuat în portretul pe care și-l face: „Mi- am sacrificat cariera și am rămas între d-voastră, ca să vă organizez partidul – căci, fără mine, trebuie să mărturisiți, că d-voastră n-ați putut niciodată să fiți un partid.“

Tipătescu este prezent în acțiune, din prima scenă, în dialogul cu subordonatul său, Ghiță Pristanda. El comentează articolul din ziar, semnat de oponentul său, Cațavencu, și se irită de acuzele pe care i le aduce acesta. Replicile sale sunt aprobate servil de subordonatul său, conștient că are nevoie de bunăvoința stăpânului său ca să supraviețuiască.

Zoe apare abia în scena V a primului act, după ce mai multe personaje vorbesc despre ea. Tipătescu amintește de gluma femeii care, în timpul unei plimbări alături de Tipătescu și de Trahanache, propune, în joacă, numărarea steagurilor puse de Ghiță, convinsă fiind că acesta a trișat. Polițistul spune că Zoe este persoana de la care așteaptă protecție. Trahanache și Tipătescu consimt că femeia este „simțitoare“ și că n-ar trebui să știe despre șantajul lui Cațavencu. Imaginea femeii se construiește favorabil, datorită acestor opinii și apariția ei conservă simpatia autorului. Zoe afla vestea neplăcută și este „dezolată“ și speriată de perspectiva de a pierde tot ce dobândise prin mariajul cu Trahanache: avere, poziție socială înaltă, influența politică.

Singurul personaj feminin din piesă, Zoe întrunește, aparent, slăbiciunile sexului său: este sensibilă, generoasă și iertătoare. Însă amenințarea proferată de Cațavencu la adresa reputației sale o determină să scoată la lumină calități care sunt mai degrabă masculine: pragmatism, adaptabilitate, hotărâre, abilitatea de a manipula. Chiar dacă prima ei replică este: „Sunt nenorocită, Fănică“, și trece, până la sfârșitul ultimului act, prin stări de suferință și de disperare, Zoe se arată, în fapt, puternică și capabilă să-i determine pe cei doi bărbați din viața ei să acționeze după voința ei. Tipătescu are un temperament mai degrabă submisiv, feminin. Reacționează impulsiv, cerându-i lui Pristanda să-l aresteze pe Cațavencu, în timp ce Zoe, mai calculată, este de acord cu solicitările avocatului, în schimbul scrisorii, demonstrând, totodată, o perfectă adaptare la situație.